

Ezechiël 7

1 Het woord van de HEERE kwam tot mij:

2 En u, mensenkind, zo zegt de Heere HEERE over het land van Israël: Het einde is gekomen, het einde over de vier hoeken van het land.

3 Nu is het einde er voor u, Ik zal Mijn toorn op u afsturen, u oordelen overeenkomstig uw wegen, u al uw gruweldaden vergelden.

4 Ik zal u niet ontzien, Ik zal geen medelijden hebben, want Ik zal u uw wegen vergelden, en uw gruweldaden zullen in uw midden zijn. Dan zult u weten, dat Ik de HEERE ben.

5 Zo zegt de Heere HEERE: Onheil op onheil! Zie, het komt eraan.

6 Een einde is gekomen, het einde is gekomen, het ontwaakt tegen u! Zie, het komt eraan.

7 De ondergang is over u gekomen, inwoner van het land, de tijd is gekomen, de dag van verwarring is nabij, en geen vreugdekreet weerklinkt van de bergen.

8 Nu zal Ik binnenkort Mijn grimmigheid over u uitstorten, Mijn toorn tegen u ten uitvoer brengen, Ik zal u oordelen overeenkomstig uw wegen, en u al uw gruweldaden vergelden.

9 Ik zal niets ontzien, en geen medelijden hebben, Ik zal u overeenkomstig uw wegen vergelden, en uw gruweldaden zullen in uw midden zijn. Dan zult u weten dat Ik, de HEERE, het ben Die slaat.

10 Zie, de dag! Zie, het komt eraan, de ondergang voltrekt zich. De staf geeft bloesem, de overmoed staat in bloei.

11 Het geweld is opgerezen tot een staf van goddeloosheid, niets blijft er van hen over, niets van hun rumoer, niets van hun geraas en niets van hun praal.

12 De tijd is gekomen, de dag is genaderd. Laat de koper niet blij zijn, en laat de verkoper geen rouw bedrijven, want een brandende toorn ligt op heel de menigte van het land.

13 Ja, de verkoper zal naar het verkochte niet terugkeren, ook al zouden beiden nog in leven zijn, want het visioen over heel de menigte van het land zal niet herroepen worden, en vanwege zijn ongerechtigheid zal niemand zijn leven behouden.

14 Zij hebben op de trompet geblazen, zij hebben alles gereedgemaakt, maar niemand trekt ten strijde, want Mijn brandende toorn is over heel de menigte van het land.

15 Het zwaard buiten, de pest en de honger binnen: wie op het veld is, zal door het zwaard sterven, de honger en de pest zullen verteren wie in de stad is.

16 En wie van hen ontkomen, zullen wel ontkomen, maar zullen op de bergen zijn als duiven uit de dalen. Zij allen kermen, ieder om zijn ongerechtigheid.

17 Alle handen zullen slap worden, en water loopt langs alle knieën.

18 Zij zullen zich omgorden met rouwgewaden, huiver zal hen bedekken, schaamte zal op alle gezichten zijn, en kaalheid op al hun hoofden.

19 Zij zullen hun zilver op de straten werpen, en hun goud zal tot onreinheid zijn. Hun zilver en hun goud zal hen niet kunnen redden op de dag van de verbolgenheid van de HEERE. Hun ziel zullen zij er niet mee verzadigen, en hun ingewanden zullen zij er niet mee vullen, want het is voor hen een struikelblok van ongerechtigheid geweest.

20 De pracht van Zijn sieraad heeft Hij tot iets voortreffelijks gesteld, maar zij hebben er beelden van hun gruweldaden en van hun afschuwelijke afgoden van gemaakt. Daarom heb Ik dat voor hen tot een voorwerp van onreinheid gemaakt.

21 Ik zal het als prooi in de hand van de vreemden geven, en als buit aan de goddelozen van de aarde, zodat zij het ontheiligen zullen.

22 Ik zal Mijn aangezicht van hen afwenden, en zij zullen Mijn verborgen plaats ontheiligen:

gewelddadigen zullen er binnenkomen en die ontheiligen.

23 Leg de ketting klaar, want het land is vol bloedgerichten, en de stad vol geweld.

24 Ik zal de boosaardigste heidenvolken doen komen, en zij zullen hun huizen in bezit nemen. Ik zal de trots van de machtigen doen ophouden, en zij die hen heiligen, zullen ontheiligd worden.

25 Angst overvalt hen. Zij zullen vrede zoeken, maar die zal er niet zijn.

26 Ramp op ramp zal er komen, gerucht op gerucht zal er zijn. Zij zullen bij een profeet een visioen zoeken, bij de priester zal onderwijs in de wet verdwijnen, raad bij de oudsten.

27 De koning zal rouw bedrijven, de vorst zal zich in wanhoop hullen, en de handen van de bevolking van het land zullen verlamd zijn van schrik. Ik zal met hen doen overeenkomstig hun eigen weg, en volgens hun eigen bepalingen zal Ik hen oordelen. Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben.

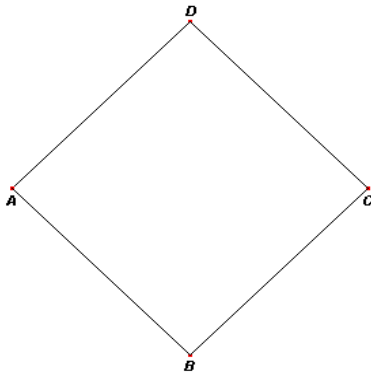
God stelt een deadline, het einde is nabij.

Ezechiël kreeg van de HEERE de opdracht om een maquette te maken van Jeruzalem. Over die maquette moest hij profetieën uitspreken. In de eerste plaats over Jeruzalem zelf, maar vervolgens ook over het omliggende gebied van Juda. Laten we eerlijk zijn dit is niet de eerste keer dat Jeruzalem en omgeving doelwit is van Gods toorn. Als je niet oppast ontstaat er een zekere gewenning. Jeremia die op dat moment ook al zo'n 30 jaar in Jeruzalem actief is, heeft het er ook voortdurend over. In eerste instantie schrik je als mens. Natuurlijk, het is wel de stad waar je woont en het is wel de God van Israël, Die dit tegen de inwoners zegt. Maar op den duur treedt er een zekere gewenning op. Men weet het dan wel. Zeker wanneer men niet van plan is zijn leven te veranderen. Dan gaat zo'n verhaal op een gegeven moment het ene oor in en het andere uit. Het bijzondere van Ezechiël 7 is dat God er een limiet aan verbindt. God kijkt op zijn horloge en zegt: 'Het is bijna zover.' Er wordt een deadline gesteld. Feitelijk – zo weten wij achteraf – zal het vonnis nog hooguit vijf jaar op zich laten wachten. We schrijven 591 v Chr. als Ezechiël deze profetie ontvangt, terwijl het vonnis – de belegering en inname van de stad Jeruzalem – geschiedt in het jaar 588-586 v Chr. Dat wisten de Joodse mensen in Babel natuurlijk niet. Wat ze wel wisten is dat God het einde aankondigde.

Misschien waren er nog mensen die dachten; 'Het einde waarvan?' Het was denkbaar dat de ene Israëliet zich wel zorgen moest maken, terwijl de ander buiten schot zou blijven. Maar die illusie werd direct van af het begin de kop in gedrukt. Het einde gold alle Israëlieten, alle inwoners van het land. De

totale oppervlakte van het land zou geraakt worden; alle vier de hoeken. Ezechiël 7:1,2 *Het woord van de HEERE kwam tot mij: En u, mensenkind, zo zegt de Heere HEERE over het land van Israël: Het einde is gekomen, het einde over de vier hoeken van het land.* God is boos. De HEERE vertelt er meteen bij 'Waarom'? Dat is vanwege de gruweldaden van het volk. Het woord 'gruwel' is in de Bijbel bijna gereserveerd voor *de afgoden*. Daar heeft de HEERE Zich dus het meest aan gestoord: 'Dat het volk Hem de rug had toegekeerd en de andere goden achterna liep'. God is boos. De HEERE kan dat niet hebben. Onze God is een jaloers God of – zo u wilt – een na-ijverig God. De HEERE voelt Zich bij de overtreding van het eerste gebod als de echtgenoot die door zijn vrouw bedrogen is. Misschien is er kans op herstel van de verhoudingen? Nou als die kans er was, dan is die nu wel verkeken, want de HEERE kondigt het einde aan. Dit woord klinkt niet aan het begin van een traject, maar aan het einde. De eerste luisteraars zijn ballingen die zelf een bewijs zijn dat het de HEERE ernst is. God komt met Zijn straffen. Het is een vergeldingsactie. Alles wat het volk Israël de HEERE aangedaan heeft, zal het nu zelf aan den lijve ondervinden. Ezechiël 7:3 *Nu is het einde er voor u, Ik zal Mijn toorn op u afsturen, u oordelen overeenkomstig uw wegen, u al uw gruweldaden vergelden.* Als eerste gebod heeft God Zijn volk voorgehouden dat Hij er niet van gediend is wanneer ze naast Hem andere goden zouden houden. Exodus 20:3 *U zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben.* Op grond van *de tien geboden* heeft de HEERE een verbond met Zijn volk Israël gesloten. Wanneer het eerste gebod het zwaar moet ontgelden in heel het land dan is het verbond verbroken. Zou het volk Gods *zegen* ervaren bij gehoorzaamheid, nu ze zich afwenden van de HEERE en zich niet storen aan God noch gebod, zullen ze aan den lijve ondervinden wat het betekent om onder *de vloek* van God te leven.

Het einde komt over de vier hoeken van het land.

God had met Zijn volk een verbonds- oftewel een huwelijksrelatie.

Wij mensen zijn naar Gods beeld geschapen. Wij lijken op de HEERE. Niet in de zin van uiterlijkheden, maar innerlijk in het bijzonder in de relatie waarin wij staan ten opzichte van God en van elkaar. We zijn in relatie geschapen. Het zal u bij het lezen van het scheppingsverhaal wel eens opgevallen zijn dat – op het moment waarop de schepping van de mens vermeld wordt – zichtbaar wordt dat God wel één is, maar niet alleen. God zegt op dat moment: 'Laten Wij mensen maken naar ons beeld.' Genesis 1:26 *En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!* God – Die Zelf een eenheid vormt als Vader, Zoon en Heilige Geest – heeft de mens geschapen in de eenheid van man en vrouw. Aan het eind van de zesde dag bestond er een man en een vrouw, Adam en Eva. God schiep de mens in *relatie* tot God en tot de ander. Genesis 1:27 *En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen.* Iemand zal opmerken dat er verschil is. God vormt een drie-eenheid en de

mens een twee-eenheid. Dat klopt. Verschil moet er zijn. Maar de overeenkomst is groot. God schiep meer dan 1 mens. En daar komt nog iets bij. De HEERE schiep de mens in de eenheid van man en vrouw. Het is Genesis 2 waarin dit detail nader wordt uitgewerkt. In Genesis 2 merken we dat de HEERE de mens – als man – het eerst heeft geschapen en daarna de vrouw. Om precies te zijn ‘zijn’ vrouw. Het eerste huwelijk komt tot stand. Eva wordt de vrouw van Adam. Niet alleen zijn ze met zijn tweetjes, maar ze vormen vanaf het begin ook een eenheid als man en vrouw. Genesis 2:24,25 *Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn. En zij waren beiden naakt, Adam en zijn vrouw, maar zij schaamden zich niet.* En dan is er nog iets dat samenhangt met het geschapen zijn naar Gods beeld. 1. Twee mensen, een man en een vrouw. 2. Twee getrouwde mensen, man en vrouw. 3. Twee getrouwde mensen die in een goede verhouding stonden ten opzichte van de HEERE en van elkaar. God heeft die twee geschapen in relatie tot God en elkaar in werkelijke *rechtvaardigheid en heiligheid*. Dat laatste zien we bij de herschepping in Christus terug. Dankzij onze Heere Jezus Christus zijn we namelijk opnieuw geschapen *in werkelijke gerechtigheid en heiligheid*. Daarin komt opnieuw tot uitdrukking dat we naar Gods beeld geschapen zijn. We zijn in relatie geschapen tot elkaar en tot God en het was van oorsprong een goede eerlijke relatie. Toen die door de zonde verbroken werd, heeft God die in Christus hersteld. Efeziërs 4: 20-24 *Maar u hebt Christus zo niet leren kennen, als u Hem tenminste gehoord hebt en door Hem bent onderwezen, zoals de waarheid in Jezus is, namelijk dat u, wat betreft de vroegere levenswandel, de oude mens aflegt, die te gronde gaat door de misleidende begeerten, en dat u vernieuwd wordt in de geest van uw denken, en u bekleedt met de nieuwe mens, die overeenkomstig het beeld van God geschapen is, in ware rechtvaardigheid en heiligheid.* Rechtvaardigheid en heiligheid zijn relatie begrippen. Ze vertellen iets over hoe wij ons verhouden tot de ander/de Ander. De relatie tussen de mens en zijn God en de mensen onderling was goed. De mens vormt als gehuwde man en vrouw een metafoor voor de relatie tussen God en Zijn volk. Het woord metafoor is hier wellicht niet helemaal juist omdat de relatie tussen God en Israël een Verbond is net zoals dat er is tussen man en vrouw. Omdat de relatie van God met Zijn volk een huwelijksverbond is wordt het nalopen van andere goden in de Bijbel ook gezien en benoemd als ‘echtbreuk’ en als ‘hoererij’ enz. Het feit dat het volk zich de woede van een jaloezige God op de hals heeft gehaald, geeft wel aan dat de relatie meer dan een metafoor is. Het voelt voor de HEERE werkelijk als een huwelijk waarin trouw en liefde met hoofdletters geschreven staan. De woede van God is zo groot dat Hij bij de uitvoering van het vonnis geen enkele vorm van medelijden kent. We zullen ons realiseren dat de tijd van spijt en bekering al lang voorbij is. God heeft Zijn volk tien kansen gegeven om bij Hem terug te keren, maar de werkelijkheid was dat het volk steeds meer van zijn HEERE vervreemde. De boosheid van God is opgekropte boosheid en de toorn is ingehouden woede. Toorn lijkt de andere kant van liefde te zijn. Dat komt er op een gegeven moment wel uit. Ezechiël 7:4 *Ik zal u niet ontzien, Ik zal geen medelijden hebben, want Ik zal u uw wegen vergelden, en uw gruweldaden zullen in uw midden zijn. Dan zult u weten, dat Ik de HEERE ben.*

Donkere wolken pakken samen boven Israel.

De herhaling.

Ezechiël 7 kent in het begin opvallend veel herhalingen. Commentaren merken het op, maar zelfs iemand die deze tekst voor het eerst onder ogen krijgt zal het niet ontgaan. Vers 5 t/m 9 is ongeveer gelijk aan de verzen 1 t/m 4. Hier en daar zelfs bijna letterlijk. Leest u het maar eens.

De kracht van de herhaling.**De kracht van de herhaling.**

1 Het woord van de HEERE kwam tot mij:

2 En u, mensenkind, zo zegt de Heere HEERE over het land van Israël: Het einde is gekomen, het einde over de vier hoeken van het land.

3 Nu is het einde er voor u, Ik zal Mijn toorn op u afsturen, u oordelen overeenkomstig uw wegen, u al uw gruweldaden vergelden.

4 Ik zal u niet ontzien, Ik zal geen medelijden hebben, want Ik zal u uw wegen vergelden, en uw gruweldaden zullen in uw midden zijn. Dan zult u weten, dat Ik de HEERE ben.

5 Zo zegt de Heere HEERE: Onheil op onheil! Zie, het komt eraan.

6 Een einde is gekomen, het einde is gekomen, het ontwaakt tegen u! Zie, het komt eraan.

7 De ondergang is over u gekomen, inwoner van het land, de tijd is gekomen, de dag van verwarring is nabij, en geen vreugdekreet weerklinkt van de bergen.

8 Nu zal Ik binnenkort Mijn grimmigheid over u uitstorten, Mijn toorn tegen u ten uitvoer brengen, Ik zal u oordelen overeenkomstig uw wegen, en u al uw gruweldaden vergelden.

9 Ik zal niets ontzien, en geen medelijden hebben, Ik zal u overeenkomstig uw wegen vergelden, en uw gruweldaden zullen in uw midden zijn. Dan zult u weten dat Ik, de HEERE, het ben Die slaat.

Ezechiël is van huis uit priester, de onderwijzers van Israel.

Je kunt je afvragen hoe het komt dat er zoveel herhalingen voorkomen in zo'n klein stukje tekst. Komt dat nou door een redacteur die hier en daar teksten – die enige gelijkenis vertonen – bij elkaar gezet heeft? Is het de schuld van een slaperige schrijver die bij het overschrijven de tekst ongeveer dupliceerde? Of moeten we het meer zoeken in de didactische kwaliteiten van een profeet als Ezechiël? Is de herhaling mogelijk met opzet geplaatst vanwege het nuttige effect? Het is waar dat de herhaling een zekere kracht heeft. Eerst maar eens even kijken of er werkelijk sprake is van herhaling en hoe vaak

het voorkomt in deze tekst. Vers 3 en 8 en vers 4 en 9 zijn vergelijkbaar. Ezechiël is een onderwijzer. Hij is van priesterlijke huize. Priesters waren de onderwijzers in Israël. Zo iets lezen we zelfs verderop in ons Bijbelgedeelte. Ezechiël 7:26 *Bij de priester zal onderwijs in de wet verdwijnen*. De mensen in het onderwijs kennen de kracht van de herhaling. Op de lagere school dreunden we klassikaal de rijtjes op. De tafel van vijf. Eén keer vijf is vijf. Twee keer vijf is tien enz. En dan op de Middelbare school de Duitse rijtjes uitzonderingen op de regel: Ahnen, Bären, Bauern, Christen, Finken, Fürsten, Grafen, Helden, Herrn, unsw. De rijtjes, ze werden er ingestampt. Dat vergeet je nooit meer. Er is zelfs een spreekwoord: 'De herhaling is de beste leermeester'. Voor dat laatste kun je ook 'reclame' invullen. De reclame maakt gebruik van dezelfde regel. Met kleine wijzigingen hetzelfde zeggen in reclames die een paar weken achter elkaar dagelijks op tv worden uitgezonden. Nieuw is de reclame die in hetzelfde reclameblok kort herhaald wordt. Reken maar dat het werkt. Iemand zal zeggen: 'Maar het is God toch Die spreekt'. Dat is zeker waar. Het is het Woord van God. Zo begint vers 1. *Het woord van de HEERE kwam tot mij*. Zo begint ook vers 5. *Zo zegt de Heere HEERE*. Wat we lezen is het Woord van God. Niks Ezechiël. God heeft hem dit gezegd. Maar – hoe het precies in zijn werk gaat is onbekend – de HEERE laat in elke profetie van elke profeet ook het karakter van de profeet uitkomen. Het Woord van God komt door de mens Ezechiël of de mens Jeremia of de mens Jesaja tot ons. Zoals brood gesmeerd op de snijplank soms naar ui smaakt, zo krijgt het Woord van God het karakter van de profeet mee.

Parallismus membrorum.

Het Hebreeuws kent de kracht van de herhaling ook in stilistisch opzicht. Het zogenaamde *parallismus membrorum*. Je ziet het vaak in gedichten. Bijvoorbeeld Psalm 114:1,2

*Toen Israël uit Egypte trok,
het huis van Jakob uit een volk met een vreemde taal,
werd Juda Zijn heiligdom,
Israël Zijn koninklijk bezit.*

Feitelijk zegt de Psalmist in het tweede zinsdeel iets vergelijkbaars. Israël = huis van Jakob /Egypte = een volk met een vreemde taal /Juda = Israël/ heiligdom = koninklijk bezit. Het valt niet samen, maar hangt wel samen. De tweede uitdrukking vertelt iets over de eerste, geeft een nuance, een aanvulling soms.

Ezechiël 7 is een gedicht.

Je merkt dat in de tekstweergave van sommige Bijbelvertalingen zoals de Herziene Statenvertaling die wij gebruiken. De overeenkomst tussen de eerste vier en de tweede vier verzen is onmiskenbaar. Met name de wijzigingen en de aanvullingen zijn interessant. Daarin vertelt de HEERE hoe je die andere tekst moet verstaan. Neem bijvoorbeeld het woord in vers 4: *Dan zult u weten, dat Ik de HEERE ben*. Hier kun je nog vragen bij hebben zoals: 'Laat de HEERE het toe of is Hij verantwoordelijk?' Vers 9 neemt alle mogelijke twijfel weg als we lezen: *Dan zult u weten dat Ik, de HEERE, het ben Die slaat*. De parallelle tekst geeft aanvullende informatie. Kun je met de eerste tekst misschien nog verschillende kanten uit, de tweede tekst richt de gedachten hoe de tekst te verstaan. De combinatie van beide teksten geven antwoord op de W-vragen. 1. Wat? 2. Wanneer? 3. Voor Wie? 4. Waarom? 5. Waardoor? 6 Door Wie?

1. Wat?	Het einde betekent de ondergang van Jeruzalem stad en land.
2. Wanneer?	Het einde staat voor de deur. Het zal binnen afzienbare tijd gebeuren.
3. Wie? (object)	Het raakt alle inwoners van Jeruzalem en het land Israël.
4. Waardoor?	Het komt door de toorn van God.
5. Waarom?	De oorzaak is gelegen in de ongehoorzaamheid aan Gods geboden.
6. Wie? (subject)	Het vonnis en de uitvoering gaan uit van de HEERE.

De dag van de HEERE.

De inname en verwoesting van Jeruzalem en omgeving wordt aangekondigd als *'de dag van de HEERE'*. Ezechiël 7:10 *Zie, de dag! Zie, het komt eraan, de ondergang voltrekt zich.* De aankondiging van *'de dag van de HEERE'* komt ook bij andere profeten voor. Die dag wordt in Ezechiël 7 gekenmerkt als *dag des oordeels*, maar het is feitelijk de dag van het oordeel over de goddeloze mensen én de redding van de gelovigen. Ook is het een dag die zich – in dit geval – heeft voorgedaan bij de ballingschap van Gods volk in 586 v Chr. maar die zich in de toekomst nogmaals zal voordoen. Ezechiël noemt een aantal aspecten van *de dag van de HEERE*. Die dag komt natuurlijk niet uit de lucht vallen. Er heeft een ontwikkeling plaatsgevonden. De HEERE vergelijkt het met een boom in de natuur. Die staat ook niet meteen met een enorm bladerdak boven de grond. Het is een kwestie van groeien en bloeien. Zo kan het goede zich ontwikkelen, maar helaas ook het kwade. Er zijn een aantal ontwikkelingen in het volk Israël die de HEERE verfoeit. Zo is er *de overmoed*. En daar is *het geweld*. En daar is ook nog *de goddeloosheid*. Het kwade begint misschien altijd wel met overmoed. Overmoed in de zin dat de mens zich los maakt van God. Hij kan het zelf wel. Hij heeft God niet nodig. Het is een geweldige zelfoverschatting en een totaal gebrek aan inzicht in de feiten, maar zo is de mens nu eenmaal. Niet gehinderd door de feiten denken we dat we heel wat zijn. We maken ons los van God aan Wie we alles te danken hebben. We kunnen niet leven of zelfs maar bewegen buiten de Allerhoogste om. Het is een dwaasheid om te denken dat we los van God iets tot stand kunnen brengen. In de Bijbel wordt degene die geen rekening met God houdt dan ook *een dwaas* genoemd. Maar dwaas of niet, het is niet de eerste keer dat hoogmoed de mens parten speelt. Dat was in het paradijs het geval. Maar ook in de tijd toen Israël als Gods volk een eigen land kreeg. Langzaam maar zeker zette de ontwikkeling in van de vervreemding van God. De hoogmoed – die vooraf gaat aan de val – werd zichtbaar en voelbaar. Ezechiël 7:10 *Zie, de dag! Zie, het komt eraan, de ondergang voltrekt zich. De staf geeft bloesem, de overmoed staat in bloei.*

Het goede, maar ook het kwade kan bloeien als een tak.

Het groeiende geweld.

Het tweede wat je vervolgens opmerkt is een enorme toename van het geweld. Het ene komt blijkbaar voort uit het andere, want het geweld is ook een van de eerste dingen die we – in de door de zondeval

gevallen wereld – waarnemen bij de moord van Kaïn op Abel en het geweld van Lamech. Die ontwikkeling zette zich ook door in Israël. Ezechiël 7:11 *Het geweld is opgerezen*. Op zijn beurt is *geweld* vermoedelijk onlosmakelijk verbonden met *de afgodendienst*. Men kiest meestal een god die dicht bij de verlangens van de mens staat. Men had de goden waarbij de godsdienst gepaard ging met prostitutie, zoals die van Baál en Astarte, de mannelijke en vrouwelijk god van de vruchtbaarheid. Maar men had ook de goden waar kinderofters werden gevraagd, zoals die van de Moloch. Natuurlijk zal de Molochdienaar de nadruk leggen op het feit dat hij alles over heeft voor zijn god – zelfs zijn kind – maar voor de God van de Bijbel is het een vorm van geweld, het is moord. De mens – zoals hij zich in het Israël van voor de ballingschap ontwikkelt – is in zijn doen en laten niet de vrucht van het geloof in God. Het is net andersom; de afgod is de vrucht van de mens in zijn seksuele ongeremdheid en zijn nietsontziende gewelddadigheid. Ezechiël 7:11 *Het geweld is opgerezen tot een staf van goddeloosheid*. Zoals een boom begint bij een kleine scheut in de aarde, zo komt de goddeloosheid en het geweld voort uit de overmoed van de mens. Het begint klein maar het verbreidt zich snel als onkruid. Maar er komt *een dag* dat God Zijn snoeimes er door haalt en de bijl erbij pakt en de boom valt. In Ezechiël is er overigens geen sprake van een boom, maar van een staf – een scepter – wel van hout gemaakt maar symbool van degene die de dienst uitmaakt. De HEERE wijst met de vinger naar de leiders van Israël. Elke zondige beweging heeft zichtbaar ook zo zijn eigen geluid. Er zijn mooie geluiden zoals het gezang van vogels en de muziek van een symfonieorkest. Maar er zijn ook geluiden waar onmiskenbaar een dreiging vanuit gaat. *Het rumoer* van de overmoed en *het geraas* van de gewelddadige types en *de praal* van de afgodendienst. Het mag er dan zijn en het mag veel lawaai maken alsof het oppermachtig is en niemand het terzijde kan schuiven, maar God zal er een einde aan maken. Ezechiël 7:11 *Het geweld is opgerezen tot een staf van goddeloosheid niets blijft er van hen over, niets van hun rumoer, niets van hun geraas en niets van hun praal*. In gedeelte wat volgt in Ezechiël 7 wordt *de dag van het oordeel* door de HEERE nader uitgewerkt naar allerlei sectoren van het land en het volk.

Geweld gaat vaak samen met veel lawaai.

De woningmarkt.

Het geld en het goed is als eerste sector aan de beurt, in het bijzonder de woningmarkt. Je komt de gedachte tegen bij verschillende uitleggers: Het effect van de ballingschap op de land- en huizenverkoop in en om Jeruzalem. De gedachte lijkt niet te ver gezocht. Wat is het geval? Een paar maal heeft Nebukadnessar de koning van Babel Jeruzalem belegerd en een deel van de rijkdom en de bevolking weggevoerd. Zo ook in 597 v Chr. De koning – Jechonja – gaf zich over en werd door Nebukadnessar meegenomen naar Babel met zijn gezin en met de aanzienlijken in Jeruzalem; alle mensen die een bedreiging konden vormen voor de koning van Babel. De bovenlaag van de bevolking werd weggevoerd. Het ging om tienduizenden mensen. Ezechiël was er een van. Een gevolg was dat er een aantal mooie

huizen en kapitale villa's en landerijen te koop werden aangeboden, omdat de inwoners er geen gebruik meer van maakten. Het was de bovenlaag van de bevolking die in ballingschap ging; dat zag je terug aan hun huizen. De laag die daar net onder zat, zag zijn kans schoon. De prijzen zakten behoorlijk, omdat plotsklaps tig woningen en landjes in de verkoop gingen. De koper prees zich gelukkig en de verkoper dacht: 'Ik kom wel terug.' Maar de HEERE God zegt dat het een illusie is te denken dat ze terugkomen. Ezechiël 7:12 *De tijd is gekomen, de dag is genaderd. Laat de koper niet blij zijn, en laat de verkoper geen rouw bedrijven, want een brandende toorn ligt op heel de menigte van het land.* Blijkbaar is de idee 'dat het maar tijdelijk is', hardnekkig. Die 'hoopvolle gedachte' houdt veel mensen op de been die anders in zak en as gezeten zouden hebben. De teneur was blijkbaar: 'Het komt allemaal weer goed. Wacht maar. Binnen twee jaar zijn we terug.' Maar God denkt daar heel anders over. Hij heeft een termijn van 70 jaar gesteld. Niemand van de kopers of verkopers gaat dat overleven. Niemand zal lang plezier beleven aan deze (ver)koop. Ezechiël 7:13 *Ja, de verkoper zal naar het verkochte niet terugkeren, ook al zouden beiden nog in leven zijn.* Men tilt nog steeds niet erg zwaar aan de eigen overtreding en zonde. Men ziet het als een incident, als iets dat van voorbijgaande aard is. God lijkt de enige voor Wie dit van levensbelang is. De HEERE gaat zijn beslissing niet herroepen. Ook al is er de nodige narigheid over die mensen gekomen, het zal eerder erger worden dan beter. God tilt zwaar aan hun zonden en hun ongerechtigheid. Dat kan Hij niet over Zijn kant laten gaan. Ezechiël 7:13 .... *want het visioen over heel de menigte van het land zal niet herroepen worden, en vanwege zijn ongerechtigheid zal niemand zijn leven behouden.*

Koophuizen in de rijke buurt in Jeruzalem.

Het leger en de veiligheid.

En dan hebben we de ander sector, die van het leger. In geval van een buitenlandse agressor werd er op de sjofar geblazen. Het was een teken voor alle strijdbare mannen: 'Onder de wapenen!' Wel, er is op de sjofar geblazen, maar er werd totaal geen gehoor aan gegeven. Waar zijn de soldaten? Waar zijn de dienstplichtigen? Het aantal mannen dat zich laat zien is blijkbaar zo klein dat Ezechiël met goed recht kan zeggen dat 'niemand ten strijde trekt. Ezechiël 7:14 *Zij hebben op de trompet geblazen, zij hebben alles gereedgemaakt, maar niemand trekt ten strijde.* Het ligt aan de zwakheid van het eigen leger, zeker maar er is iets wat nog meer gewicht in de schaal legt, de toorn van God. De HEERE staat niet aan de kant van Zijn volk, integendeel Hij is hun tegenstander. Ze hebben niet alleen met een fysieke tegenstander te maken – de binnenvallende legers van koning Nebukadnessar – maar ook met hun God Die niet voor hen is, maar tegen hen. Ezechiël 7:14 *Niemand trekt ten strijde, want Mijn brandende toorn is over heel de menigte van het land.* En dan zijn er altijd weer de mensen die er een soort van kansberekening van maken. Zij vluchten naar de grote stad Jeruzalem en wanen zich veilig achter de zware poortdeuren en de dubbele muren. Maar de HEERE ontnemt hen ook die illusie. Ontlopen ze in Jeruzalem de scherpte van het zwaard, binnen de muren dreigen weer andere gevaren, namelijk die van

de pest en de honger. Ezechiël 7:15 *Het zwaard buiten, de pest en de honger binnen: wie op het veld is, zal door het zwaard sterven, de honger en de pest zullen verteren wie in de stad is.* Maar zo gauw geven de echte slimmeriken zich niet gevangen. Ze kennen de vluchtroutes. Als het hen te heet onder de voeten wordt, zien ze kans weg te komen in de bergen. Maar ook daar hebben ze geen leven, behalve het beklagen van hun beroerde toestand. Ezechiël 7:16 *En wie van hen ontkomen, zullen wel ontkomen, maar zullen op de bergen zijn als duiven uit de dalen. Zij allen kermen, ieder om zijn ongerechtigheid.* ‘Roekoe, roekoe’, het klinkt klaaglijk. Dat is ook de stemming van het volk dat wist weg te komen naar de bergen. Er is spijt, er is berouw, zeker maar of het hen echt helpt? Het lijkt wel het laatste redmiddel want ze hebben het niet meer. Ze zijn soms zo bang dat ze hun urine laten lopen. Het lichaam is als een schip dat in de storm alle ballast overboord werpt. Ezechiël 7:17 *Alle handen zullen slap worden, en water loopt langs alle knieën.* Om te laten merken dat ze het serieus menen met hun berouw trekt de bevolking rouwgewaden aan. Ze kijken ook verre van vrolijk en een aantal van hen voert een typisch rouwgebruik door – iets wat eigenlijk door God verboden was – namelijk dat men zich kaalscheert. Ezechiël 7:18 *Zij zullen zich omgorden met rouwgewaden, huiver zal hen bedekken, schaamte zal op alle gezichten zijn, en kaalheid op al hun hoofden.* Als alle vluchtwegen gesloten worden, komt er blijkbaar ruimte voor het besef dat men het ‘misschien ook wel een beetje aan zichzelf te wijten heeft’. Je hoort het ze zeggen.

Berouw.

Geld en goed.

Zaken waarmee ze vóór die tijd succes inlegden – zoals hun goud en zilver – tonen nu hun volstrekte betrekkelijkheid. De mensen gooien het gewoon op straat. Ezechiël 7:19 *Zij zullen hun zilver op de straten werpen, en hun goud zal tot onreinheid zijn.* Geld kun je niet eten. En als er geen brood meer is, kan het geld je dus ook niet redden. De Spreukendichter weet het ook. Spreuken 11:4 *Bezit baat niet op de dag van de verbolgenheid, maar gerechtigheid redt van de dood.* In geestelijke zin – de ziel – werkt het geld vaak meer tegen dan mee en in fysieke zin, kun je onder normale omstandigheden wel uit de voeten met geld maar als het er op aankomt kun je geld niet eten. Ezechiël 7:19 *Hun zilver en hun goud zal hen niet kunnen redden op de dag van de verbolgenheid van de HEERE. Hun ziel zullen zij er niet mee verzadigen, en hun ingewanden zullen zij er niet mee vullen, want het is voor hen een struikelblok van ongerechtigheid geweest.* God heeft hen dat zilver en goud gegeven. Hij schonk het hen om er iets goeds van te maken, iets moois, maar ze hebben er afgoden van gemaakt. Die besloegen ze met bladgoud. Daar hadden ze hun laatste cent voor over. Aan de afgoden schonk men alle eer en rijkdom. Voor de HEERE is dit ronduit schokkend. De sieraad, de tempel was als huis van God een symbool van rijkdom. De wanden waren met goud bekleed evenals de ark en de engelen daarop. In het begin was de HEERE, de God van Israël, het meest kostbare dat men bezat. Alles ging naar de God van Israël. Maar later verflauwde die aandacht en stalen de afgoden de aandacht bij God vandaan en trokken die naar zichzelf

toe. Daarmee heeft het volk de HEERE op het hart getrapt. Ezechiël 7:20 *De pracht van Zijn sieraad heeft Hij tot iets voortreffelijks gesteld, maar zij hebben er beelden van hun gruweldaden en van hun afschuwelijke afgoden van gemaakt. Daarom heb Ik dat voor hen tot een voorwerp van onreinheid gemaakt.* De vijand heeft de tempel geplunderd voordat ze hem in de brand hebben gestoken. Al het goud en zilver en koper en brons is naar Babel vervoerd. God had er helemaal geen plezier meer in. Ze mochten het meenemen. Ezechiël 7:21 *Ik zal het als prooi in de hand van de vreemden geven, en als buit aan de goddelozen van de aarde, zodat zij het ontheiligen zullen.* De HEERE heeft het tot een voorwerp van onreinheid gemaakt. Hij heeft het ontheilgd door de vijand de toegang te geven tot Zijn huis. Ze mochten de hele handel meenemen. De mensen riepen ‘ach en wee’. Ze hielden tranen met tuiten, toen de tempel werd geplunderd en de vijand het heilige der heiligen binnenging. Ezechiël 7:22 *Ik zal Mijn aangezicht van hen afwenden, en zij zullen Mijn verborgen plaats ontheiligen: gewelddadigen zullen er binnenkomen en die ontheiligen.* Het waren krokodillentranen. Waar was de eer die God van Zijn eigen volk mocht verwachten. Waar was hun dienst? Waar was hun toewijding? Die ging voor het grootste gedeelte naar andere goden.

Goud en zilver kun je niet eten.

Geweld.

Niet alleen de tempel wordt ontheilgd, maar ook de mensen. Het volk gaat in ballingschap. ‘Leg de ketting alvast maar klaar’, zegt de HEERE via Ezechiël. Als gevangenen zullen ze worden weggevoerd naar Babel. Naast de afgodendienst heeft de HEERE onoverkomelijke problemen met het geweld dat Hij in toenemende mate waarnam in Zijn stad en onder Zijn volk. Ezechiël 7:23 *Leg de ketting klaar, want het land is vol bloedgerichten en de stad vol geweld.* De hardhandigheid van de Chaldeeën en het geweld dat met de inname van de stad Jeruzalem gepaard ging is in zeker zin een koekje van eigen deeg. Men tolereerde de harde hand van de mensen die het voor het zeggen hadden in Israël. Men keek elkaar naar de ogen en kneep een oogje dicht waar het ging om recht en barmhartigheid. God nam het de machthebbers kwalijk, maar ook het volk dat het allemaal liet gebeuren. Iedereen liet zich leiden door weloverwogen eigen belang. De afgodendienst, de dure huizen en het geweld door de overheidsinstanties, het ging vermoedelijk hand in hand. Je deed mee of je ging voor de bijl. Maar dat is met de komst van Babel afgelopen. Ezechiël 7:24 *Ik zal de boosaardigste heidenvolken doen komen, en zij zullen hun huizen in bezit nemen. Ik zal de trots van de machtigen doen ophouden, en zij die hen heiligen, zullen ontheilgd worden.* Nu worden de machtigen zelf geconfronteerd met geweld. Nu zijn zij het die hun dure huizen achter moeten laten. Nu zijn het de meelopers, die ook zelf mee de ballingschap ingaan. Het geweld en de dure huizen en de afgodendienst komen weer voorbij. ‘Uw gruweldaden zullen in uw midden zijn’, zegt de HEERE in vers 4 en vers 9. Bedoeld wordt waarschijnlijk dat God de mensen zelf laat

voelen wat men anderen en de Ander heeft aangedaan op het punt van geweld, geld en goed en dienst aan andere goden.

De oude instituten van profeet en priester en oudste werken niet meer.

De mensen zijn bang. Men zal het op dat moment over een andere boeg gooien. Probeerde men gisteren de zaken nog op te lossen met dreiging en geweld, vandaag beproeft men de vreedzame weg, maar tevergeefs. Op een moment dat het te laat is probeert men vrede te zoeken, maar er is geen vrede. Ezechiël 7:25 *Angst overvalt hen. Zij zullen vrede zoeken, maar die zal er niet zijn.* Soms is er een ramp, maar die gaat dan ook weer voorbij. 'Zo gaat dat,' zeggen we dan tegen elkaar en we proberen weer verder te gaan. Maar in de tijd van *de dag van de HEERE* is er ramp op ramp. Er komt geen einde aan. Het is niet meer te overzien. Het dagelijks leven stagneert. De vaart is er uit. Men krijgt de boel niet meer aan de gang. Gemeenplaatsen helpen niet meer. De afgoden laten het afweten. Dan herinnert men zich hoe men zoiets vroeger deed. Men raadpleegt *de profeet*, maar die krijgt al tijden geen boodschap van God meer door. Vervolgens wendt zich tot *de priester* maar het leven is zo gemengd van goed en kwaad, dat de priester er ook de Thora niet meer op los kan laten. *De oudsten* staan als laatste redmiddel in de boeken, maar die zitten ook met de handen in het haar. De oude verbanden zijn totaal ontzield. Ze bieden geen toevlucht. Ezechiël 7:26 *Ramp op ramp zal er komen, gerucht op gerucht zal er zijn. Zij zullen bij een profeet een visioen zoeken, bij de priester zal onderwijs in de wet verdwijnen, raad bij de oudsten.*

De oude verbanden zijn totaal ontzield.

Zelfs *de koning* weet niet meer hoe het nu verder moet. Hij vertoont de uiterlijke tekenen van rouw. Hij is duidelijk wanhopig. Het heeft iets weg van bekering. Het lijkt er op alsof men – door de rampen en toestanden – tot zichzelf komt en op zoek gaat naar God, maar dat is schijn. Men probeert wanhopig uit de problemen te komen en laat geen weg onbegaan, dat is het meer. Maar echte terugkeer tot God, daarvan is geen sprake. Men is hoe dan ook te laat. Als de koning het niet meer weet is de bevolking echt in paniek. Al die tijd liepen ze achter hun leiders aan, maar die zijn de weg kwijt. Nu weet men niet meer waar men het zoeken moet. Ezechiël 7:27 *De koning zal rouw bedrijven, de vorst zal zich in wanhoop hullen, en de handen van de bevolking van het land zullen verlamd zijn van schrik.* Opnieuw onderstreept de HEERE dat Hij hun eigen foute doen en laten op hun eigen hoofd laat terugkeren. Nu zullen ze aan den lijve ondervinden wat ze de ander en God als De Ander hebben aangedaan. Ze hadden totaal geen respect voor de ander. Ze liepen over de mensen heen die hun belangen in de weg stonden. Ze waren gewelddadig als het hen zo uitkwam. En nu overkomt hen hetzelfde. Ezechiël 7:27 *Ik zal met hen doen overeenkomstig hun eigen weg, en volgens hun eigen bepalingen zal Ik hen oordelen.* God is geduldig. De HEERE kan lang wachten. Ook geeft Hij de mensen van hoog tot laag een faire kans om hun leven te beteren. Hij stuurt Zijn *profeten* op Zijn volk af die het volk waarschuwt en oproept tot bekering. Maar als dat niet baat en wanneer het volk zich blijvend ongevoelig toont voor de inspanningen van de HEERE om hen voor kwaad te behoeden, dan komen ze God tegen op een manier die misschien nieuw voor hen

is, namelijk in Zijn oordeel. En daarin is de HEERE snoeihard voor alle goddeloze en zondige mensen. Ezechiël 7:27 *Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben.*

Het laatste oordeel.

De dag van de HEERE.

Het is *de dag van de HEERE*, de dag van het vonnis over een ongehoorzaam volk. Twee, ja driemaal wordt die dag met zoveel woorden genoemd in Ezechiël 7.

Vers 10 *Zie, de dag! Zie, het komt eraan, de ondergang voltrekt zich.*

Vers 12 *De tijd is gekomen, de dag is genaderd.*

Vers 19 *Hun silver en hun goud zal hen niet kunnen redden op de dag van de verbolgenheid van de HEERE.*

De dag van de HEERE wordt ook bij andere profeten genoemd. Het is *de dag van het oordeel* over de goddeloze en zondige mensen. In de termen van de aanklacht gaat het vaak om de drie g-s: Het geld, de goden en het geweld. Voor de gelovige en gehoorzame mens is *de dag des HEEREN* een dag van uitkomst, een dag van verlossing. Wrang aan het gegeven van *de dag van de HEERE* is dat die dag ook van toepassing is op Zijn eigen volk Israël. Wie had dat verwacht? Er waren mensen in Israël die uitkeken naar de dag van de HEERE. Ze keken op hun neus toen het vonnis van God zich in eerste instantie tegen henzelf keerde. Amos 5:18-20 'Het oordeel begint bij het huis van God', zal Petrus later zeggen. 1 Petrus 4:17 Inderdaad worden – na Israël en Juda – ook de andere volken genoemd. Jeremia 50:30,31 Maar goed, eerst kreeg het eigen volk er van langs. Dat was toen zo en dat is nu nog steeds het geval: Het oordeel begint bij de kerk. *De dag van de HEERE* is op deze manier een historische dag waarvan de datum is aan te wijzen in de geschiedenis van Gods volk in het jaar 586 v Chr. Het is goed dat die dag er is geweest. Dat mag vreemd klinken uit mijn mond omdat ik van nature zondig ben net als andere mensen. Ik bedoel ermee te zeggen dat we het allemaal nodig hebben van de ernst van de zaak overtuigd te worden. Het dienen van de HEERE is niet meer en niet minder dan een keuze voor het leven of de dood. Het oordeel van de ballingschap over Gods volk maakt ons ervan bewust hoe serieus wij het genadeaanbod van Gods kant moeten nemen en de levensheiliging die daar uit voort moet komen van onze

kant. Ook al is onze verlossing Gods werk van A tot Z – door de verzoening van onze zonden en de vernieuwing door de Heilige Geest – toch blijft onze verantwoordelijkheid recht overeind staan. Heeft *de dag van de HEERE* die oordelende kant, er is tegelijkertijd een reddende kant aan *de dag van de HEERE*. Het is de andere kant van de medaille. Om die reden is *de dag des HEEREN* een feestdag voor de gelovigen uit Israël en de volken, een dag van verlossing. Hierboven wordt *de dag van de HEERE* bij een aantal profeten uit het Oude Testament naar voren gehaald. De meeste van hen zijn van vóór de ballingschap. *De dag des HEEREN* doelt in dat geval op de verwoesting van stad en land en de ballingschap in 586 v Chr. Maar een profeet als Maleachi is van na de ballingschap. *De dag des HEEREN* is voor hem iets wat in het verleden plaatsvond bij de ballingschap, maar het is tegelijkertijd iets wat ook in het verschiet ligt als oordeel van God over de goddelozen en de zondaars. Bij Maleachi doelt de HEERE op het eindoordeel van God over deze wereld. De dag waarop Hij definitief de verlore mensen scheidt van de goddelozen en de zondaars. Jesaja 13:9-16 Voor de eerste groep is de hemel weggelegd en de nieuwe aarde. Voor de tweede groep het eeuwige afgrijzen in de hel. In het Nieuwe Testament wordt die *dag des HEEREN* onder allerlei termen – de dag, de grote dag, de dag van het oordeel, de dag van de verlossing – naar voren gehaald. Ook in het Nieuwe Testament worden wij bepaald bij *de dag van de Heere*. Het is duidelijk dat er een dag komt dat God zal oordelen over alle mensen, hetzij ten goede hetzij ten kwade. Het oordeel is niet voorbehouden aan ons mensen ook al hebben wij sterk de neiging om onszelf te rechtvaardigen. God zal ieder van ons oordelen volgens het Evangelie van onze Heere Jezus Christus. De dag van de HEERE is een dag van de Verlossing voor de gelovigen. Het is ook een dag van blijdschap en een dag lofprijzing waarop alle gelovigen de Heere Jezus Christus zullen verheerlijken vanwege Zijn onbaatzuchtige liefde en opofferingsgezindheid. Tegelijkertijd is het de dag van de grote en definitieve scheiding tussen schapen en bokken, de hemel en de hel.

Dag van oordeel en redding.

De dag van de HEERE in het Nieuwe Testament.

De dag van het oordeel veroordeling	Mattheus 10:15,16 Mattheus 11:22,23 Lucas 11:31,32 Handelingen 17:31	Ik verzeker jullie: <i>de dag van het oordeel</i> zal voor het land van Sodom en Gomorra draaglijker zijn dan voor die stad. ... want hij heeft bepaald dat er <i>een dag</i> komt waarop hij een rechtvaardig oordeel over de mensheid zal laten vellen door een man die hij voor dat doel heeft aangewezen.
	Romeinen 2:5	Doordat u zo hardleers bent en niet tot inkeer wilt komen, maakt u dat de straf waartoe God u veroordeelt op <i>de dag</i> dat hij zijn rechtvaardig vonnis uitspreekt en uitvoert, alleen maar zwaarder wordt.
	2 Petrus 3:7	Maar de tegenwoordige hemel en aarde worden door datzelfde woord bewaard om op <i>de dag van het oordeel</i> , waarop de goddelozen ten onder zullen gaan, te worden prijsgegeven aan het vuur.
	2 Petrus 1:9	De Heere blijkt dus vromen uit de beproeving te kunnen redden en onrechtvaardigen gevangen te kunnen houden tot <i>de dag van het oordeel</i> , om hen dan te straffen.
	1 Johannes 4:17	Zo is de liefde bij ons werkelijkheid geworden, en daardoor kunnen we op <i>de dag van het oordeel</i> vol vertrouwen zijn, want hoewel wij nog in deze wereld zijn, zijn we als Jezus.
de dag van Christus de Heer.	Romeinen 2:16	Dit alles zal blijken op <i>de dag</i> waarop, volgens het evangelie dat ik verkondig, God door Christus Jezus oordeelt over wat er in de mens verborgen is.
vrijspraak.	1 Korintiërs 1:8	Hij is het ook die u tot het einde toe de zekerheid geeft dat u geen blaam zal treffen op <i>de dag van onze Heere Jezus Christus</i> .
	1 Korintiërs 5:5	.. moet u die persoon aan Satan uitleveren. Dan gaat zijn huidige bestaan verloren, opdat hij zal worden gered op <i>de dag van de Heere</i> .
	Filippenzen 1:6	Ik ben ervan overtuigd dat hij die dit goede werk bij u begonnen is, het ook zal voltooien op <i>de dag van Christus Jezus</i> '.
	Filippenzen 1:10	... zodat u kunt onderscheiden waar het op aankomt. Dan zult u op <i>de dag van Christus</i> zuiver en onberispelijk zijn,
	1 Petrus 2:12	Leid te midden van de ongelovigen een goed leven, opdat zij die u nu voor misdadigers uitmaken, door uw goede daden tot inzicht komen en God eer bewijzen op <i>de dag</i> waarop hij komt rechtspreeken.
De dag, die dag, een dag	Lucas 6:23	Wees verheugd als <i>die dag</i> komt en spring op van blijdschap, want jullie zullen rijkelijk beloond worden in de hemel.
	Lucas 17:22	Tegen de leerlingen zei hij: 'Er komt een tijd dat jullie ernaar zullen verlangen een van de dagen van de Mensenzoon te zien, maar jullie zullen <i>die dag</i> niet meemaken.
	Lucas 17:30	Zo (Noach, Lot) zal het ook gaan op <i>de dag</i> waarop de Mensenzoon wordt geopenbaard.
	Lucas 21:34	Pas op dat jullie hart niet afgestompt raakt door de roes en de dronkenschap en de zorgen van het dagelijks leven, zodat <i>die dag</i> jullie overvalt.
	Openbaring 18:8	

Daarom zullen alle plagen haar op *één dag* treffen: dodelijke ziekte, rouw en hongersnood, en ze zal in vlammen opgaan. Want God, de Heere, die dat vonnis heeft geveld, is machtig.

De Laatste dag	Johannes 6:39,40, 44,54	Dit is de wil van hem die mij gezonden heeft: dat ik niemand van wie hij mij gegeven heeft verloren laat gaan, maar dat ik hen allen laat opstaan op <i>de laatste dag</i> .
	Johannes 11:24	‘Ja,’ zei Marta, ‘ik weet dat hij bij de opstanding op <i>de laatste dag</i> zal opstaan.’
	Johannes 12:48	Wie mij afwijst en mijn woorden niet aanneemt heeft al een rechter: alles wat ik gezegd heb zal op <i>de laatste dag</i> over hem oordelen.
De grote dag	Handelingen 2:202	De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed voordat <i>de grote, stralende dag</i> van de Heere komt.
	Timotheüs 4:8 (vgl. 1:8)	Nu wacht mij de krans van de gerechtigheid die de Heere, de rechtvaardige rechter, aan mij zal geven op <i>de grote dag</i> ; en niet alleen aan mij, maar aan allen die naar zijn komst hebben uitgezien.
	Judas 1:6	Denk ook aan de engelen die hun oorspronkelijke positie ontrouw werden en de hun toegewezen plaats verlieten: tot het oordeel op <i>de grote dag</i> houdt hij hen met onverbreekbare boeien in de onderwereld gevangen.
	Openbaring 6:17	Want nu is <i>de grote dag</i> van hun toorn aangebroken, en wie kan die doorstaan?’
	Openbaring 16:14	Dat zijn demonische geesten die tekenen verrichten en eropuit gaan om alle koningen op aarde bijeen te brengen voor de strijd op <i>de grote dag</i> van de almachtige God.
Dag van de verlossing	Efeziërs 4:30	Maak Gods heilige Geest niet bedroefd, want hij is het stempel waarmee u gemerkt bent voor <i>de dag van de verlossing</i> .
De dag van de wederkomst	1 Thessalonicenzen 5:2,4	... want u weet zelf maar al te goed dat <i>de dag van de Heere</i> komt als een dief in de nacht.
	Hebreeëen 10:25	en in plaats van weg te blijven van onze samenkomsten, zoals sommigen doen, elkaar juist bemoedigen, en dat des te meer naarmate u <i>de dag van zijn komst</i> ziet naderen.
De dag van de lofprijzing van de Heer	2 Thessalonicenzen 1:10	Op <i>die dag</i> komt hij om te worden geprezen door al de zijnen, om te worden geëerd door allen die tot geloof gekomen zijn – ook door u, want u hebt ons getuigenis aangenomen.
De onbekende dag	Mattheus 24:36,50 Marcus 13:32	Niemand weet wanneer <i>die dag</i> en dat moment zullen aanbreken, ook de hemelse engelen en de Zoon niet, alleen de Vader weet het.
	2 Thessalonicenzen 2:2,3,4	... verlies niet meteen uw verstand en raak niet in paniek wanneer een profetie, een uitspraak of een brief die door ons zou zijn geschreven, het voorstelt alsof <i>de dag van de Heere</i> op het punt staat aan te breken.
	1 Timotheüs 6:15	... op <i>de dag</i> die is vastgesteld door de verheven en enige heerser, de hoogste Heer en koning.
	2 Petrus 3:10	<i>De dag van de Heere</i> zal komen als een dief. De hemelsferen zullen <i>die dag</i> met luid gedreun vergaan, de elementen gaan in

vlammen op, de aarde wordt blootgelegd en alles wat daarop
gedaan is komt aan het licht.

